

3. De i nærværende lov for veje givne bestemmelser omfatter tillige gader, pladser og stier.“

Bestemmelserne i stk. 1 og 2 er nye.

Stk. 1 uddyber, hvad der skal forstås ved „*sit eget*“ i § 1, stk. 1, og fastslår, at det ansvar, som efter loven er forbundet med, at husdyr kommer ind på *anden mands grund*, også indtræder, når dyret kommer ind på *arealer, som dets ejer har bortforpagtet eller udlejet*, dog under forudsætning af, at der hersker fuldstændig adskillelse mellem de pågældende arealer og dyreejerens øvrige grund.

Kapitel II indeholder bestemmelser om *det erstatningsansvar, som påhviler den, der holder husdyr*.

§ 3 har følgende ordlyd:

„1. Kommer et husdyr uden hjemmel ind på anden mands grund, skal dyrets besidder erstatte den skade, dyret forvolder ved at nedtræde, afbide eller fortære afgrøder, beplantning eller bevoksning, beskadige hegn eller vandløb, oprode eller sammentræde jordbunden. Samme regel gælder om skade, dyret forvolder ved at angribe et andet husdyr eller på anden voldelig måde tilføje det legemsbeskadigelse.

2. Erstatning kan dog ikke kræves, hvis skaden er fremkaldt med forsæt eller uagtsomhed af skadelidte selv eller af en person, han har ansvar for. Er der skyld på begge sider, afgøres det efter fejlenes beskaffenhed, om erstatningen skal nedsættes eller helt bortfalde.

3. Om erstatningskravets gennemførelse gives der regler i kap. VII.“

I stk. 1 opretholdes den hidtil gældende lovs regel om *ubetinget erstatningsansvar* for visse typiske skader, som forvoldes af husdyr, når de uden hjemmel kommer ind på *anden mands grund*. Ansvar er altså i de heromhandlede tilfælde *uafhængigt af, om der er handlet uforsvarligt* ved anbringelse eller bevogtning af dyrene. *Erstatningskravet bortfalder imidlertid, såfremt den i § 18, stk. 1, fastsatte frist overskrides*, jfr. § 18. stk. 3, *medmindre skadelidte har truffet overenskomst med dyrets besidder om erstatningens størrelse eller fastsættelse, eller det ved dom fastslås, at skaden er voldt i ond hensigt eller ved grov hensynsløshed*. (Efter den hidtil gældende lov ansås i praksis *uforsvarlig adfærd* hos dyrets besidder for tilstrækkelig til bevarelse af erstatningskravet).